

Sygn. akt I CSK 812/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa L. Spółki z o.o. w W.

przeciwko Z. J. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Z. K. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 października 2013 r., w którym oddalono apelację pozwanych, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 lipca 2012 r. (k. 191 i n. akt). Wyrokiem tym Sąd Okręgowy zasądził od obojga pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 153.343,68 zł tytułem reszty ceny sprzedaży i oddalił dalej idące żądanie strony powodowej.

W skardze kasacyjnej Z. K. podniesiono naruszenie art. 462 k.c. i art. 535 § 1 k.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzał, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), ponieważ z racji pokwitowania zapłaty, umieszczonego w treści umowy z dnia 14 marca 2011 r. na wierzyciela (powodzie) ciążył obowiązek wykazania, że nie doszło do zapłaty całości ceny, a powód nie przedstawił w tym względzie żadnych dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie sprawy do rozpoznania oraz treść odpowiedzi powoda na skargę kasacyjną (k. 393 i n. akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie – wbrew stanowisku strony skarżącej – nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zamieszczona w § 11 umowy z dnia 14 marca 2011 r. klauzula może być istotnie traktowana jako pokwitowanie spełnienia świadczenia (zapłaty) w rozumieniu art. 462 k.c. Takie pokwitowanie stwarza faktyczne domniemanie spełnienia świadczenia, toteż zadaniem wierzyciela (sprzedającego) będzie wówczas wzruszenie tego domniemania odpowiednimi środkami dowodowymi. W ocenie Sądu Apelacyjnego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (por. s. 8-9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) okazał się wystarczający dla podważenia stworzonego przez pokwitowanie domniemania (por. też np. uzasadnienie wyroku SN z dnia 2 lipca 2009 r., V CSK 4/09, nie publ.). Wspomnianej oceny nie można podważać w postępowaniu kasacyjnym (art. 393³ § 3 k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. 108 § 1 k.p.c. i § 6, 13 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. nr 153, poz. 1348 ze zm.).